

ข่าวสารด้านการเกษตรสหภาพยุโรป

สถานการณ์ | ภาวะเย็บ | แนวโน้มในตลาดอาหารและสินค้าเกษตรยุโรป

ยางธรรมชาติและแนวโน้มในตลาดสหภาพยุโรป

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับยางธรรมชาติ

ยางธรรมชาติ (Natural Rubber : NR) เป็นน้ำยางที่ได้จากต้นยางพารา (Hevea Brasiliensis) ซึ่งมีถิ่นกำเนิดบริเวณลุ่มน้ำอเมซอน ในทวีปอเมริกาใต้ น้ำยางสด (latex) ที่ได้จากต้นยางจะมีลักษณะเป็นของเหลวสีขาว และมียางแห้ง (dry rubber) ประมาณร้อยละ 30 แขนงลอยอยู่ในน้ำยาง เมื่อน้ำยางสดผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อแปลงสภาพเป็นยางได้หลากหลายรูปแบบ ที่เหมาะสมสำหรับนำไปแปรรูปในผลิตภัณฑ์ที่ต่างกัน คือ

1. น้ำยางข้น (Concentrated Latex) เป็นน้ำยางที่ผ่านกระบวนการปั่นเหวี่ยงให้ได้น้ำยางที่มีปริมาณยางแห้งเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60 โดยการเติมสารแอมโมเนียลงไป เพื่อรักษาสภาพน้ำยางข้นให้เก็บไว้ได้นาน

- ยางแผ่นรมควัน (Ribbed Smoked Sheet : RSS)
- ยางเครป (Crepe Rubber) และ
- ยางแท่ง (Standard Thai Rubber : STR)

ยางธรรมชาติมีคุณสมบัติเด่น คือ ทนทานต่อแรงดึง แรงฉีกขาด ทนต่อการสึกหรอในระดับที่สูงมาก มีความยืดหยุ่นสูง มีความเหนียวติดกัน ทนต่อการล้าตัวและให้คุณสมบัติเชิงพลวัตที่ดี ยางธรรมชาติยังมียุทธศาสตร์การขึ้นรูปที่ดี และมีความร้อนสะสมในขณะใช้งานต่ำ จึงถูกนำมาใช้งานอย่างหลากหลายในอุตสาหกรรมในสหภาพยุโรป ซึ่งแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มยางล้อรถยนต์ เช่น ยางล้อรถยนต์ รถบรรทุก รถที่ใช้ในอุตสาหกรรมการเกษตร รถจักรยานยนต์ และยางล้อเครื่องบิน
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ยางใช้ในงานวิศวกรรมหรืออุตสาหกรรม เช่น ชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนยางอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในงานก่อสร้าง สายพาน ท่อยาง และลูกกลิ้งยาง
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ยางจากน้ำยางข้น เช่น ถุงมือ ถุงยางอนามัย ยางยืด ลูกโป่ง อุปกรณ์ที่ใช้ในทางการแพทย์
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ เช่น รองเท้ายาง พื้นรองเท้า ยางรัดของ ผลิตภัณฑ์กีฬา ของเล่น และจุกนมเด็ก

การผลิต แหล่งผลิต และความต้องการใช้ยางธรรมชาติทั่วโลก

แหล่งผลิตสำคัญ คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90 ของผลผลิตทั่วโลก ได้แก่ ไทย ผลิตยางธรรมชาติได้มากที่สุดในโลก (4.24 ล้านตัน) รองลงมา คือ อินโดนีเซีย (2.88 ล้านตัน) เวียดนาม (1.16 ล้านตัน) จีน (0.69 ล้านตัน) อินเดีย (0.66 ล้านตัน) และมาเลเซีย (0.52 ล้านตัน) ตามลำดับ โดยร้อยละ 90 ของผู้เพาะปลูกยางเป็นเกษตรกรรายย่อย

จากข้อมูลสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (The Association of Natural Rubber Producing Countries : ANRPC) ระบุว่า ปี 2563 ผลผลิตยางธรรมชาติทั่วโลกมีปริมาณรวม 12.6 ล้านตัน หรือลดลงร้อยละ 2.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ในขณะที่ความต้องการใช้ยางธรรมชาติได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ส่งผลให้ความต้องการจากภาคอุตสาหกรรมลดลง แต่ในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปี สถานการณ์ปรับตัวดีขึ้น โดยรวมแล้วปี 2563 ความต้องการใช้ยางธรรมชาติทั่วโลกเท่ากับ 12.8 ล้านตัน หรือลดลง ร้อยละ 6.9 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จีนเป็นผู้ใช้ยางมากที่สุดในโลก รองลงมา คือ สหรัฐอเมริกา

ในปี 2564 ANRPC คาดว่าความต้องการใช้ยางธรรมชาติ น่าจะฟื้นตัวเป็น 13.4 ล้านตัน แต่ยังคงต่ำกว่าช่วงก่อนเกิด COVID-19 (13.8 ล้านตัน ในปี 2562 และ 13.9 ล้านตันในปี 2561)

ความท้าทายต่อการปลูกยางธรรมชาติ

1) ราคา : ราคายางธรรมชาติมีความไม่แน่นอนสูง เพราะไม่ได้ขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลจากราคาในตลาดล่วงหน้า เอเชียใต้ ราคาน้ำมันดิบ และราคายางสังเคราะห์ ในช่วงที่ราคายางตกต่ำเกษตรกรอาจรีดน้ำยางมากเกินไป (over-tap) เพื่อให้ได้ผลผลิตเพิ่ม รักษารายได้ นอกจากนี้ ราคายางตกต่ำยังทำให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการลงทุนปลูกต้นใหม่หรือทำสวนยางต่อ ในระยะยาวอาจทำให้ผลผลิตยางธรรมชาติของโลกลดลง

2) **โรคระบาด** : ในอดีตการปลูกยางพาราในอเมริกากลางและอเมริกาใต้ได้เผชิญการแพร่ระบาดของโรคใบไหม้ลาตินอเมริกัน (South American leaf blight) จนทำให้การปลูกยางในภูมิภาคดังกล่าว การปลูกยางพาราในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากต้องเฝ้าระวังการแพร่เข้ามาของโรคใบไหม้ลาตินอเมริกันแล้ว ยังต้องระมัดระวังเชื้อโรคในท้องถิ่น เช่น โรคครากขาว โรคใบร่วงและฟักเน่า โรคเปลือกเน่า โรคราแป้ง ฯลฯ

3) **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** : สร้างความเสียหายต่อการเพาะปลูกเกิดโรค/แมลงศัตรูพืชแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและระดับน้ำฝนยังส่งผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพน้ำยางที่ผลิตได้

4) **ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและอากาศ** : ความต้องการใช้ยางธรรมชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการเติบโตของเศรษฐกิจโลก ตลอดจนนโยบายสนับสนุน การปลูกยางและการขยายตัวของนักลงทุนในบางประเทศ อาจส่งผลให้มี การขยายพื้นที่ปลูกยางในป่าเขตร้อน ก่อให้เกิดปัญหาการบุกรุกป่า ป่าเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพดิน น้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งการใช้สารปราบศัตรูพืช ปุ๋ยเคมี การปล่อยน้ำเสียจากการเพาะปลูก และการแปรรูปยางอาจก่อให้เกิดมลพิษ ทางน้ำ ดิน และส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น

5) **สังคม** : การขยายพื้นที่ปลูกยางในบางประเทศอาจมีส่วนเชื่อมโยงกับปัญหาการแย่งที่ดิน (land-grabbing) การใช้แรงงานเด็ก การจ่ายค่าแรงที่ไม่เป็นธรรม และการค้ามนุษย์ อีกทั้งเกษตรกรสวนยางส่วนใหญ่เป็นรายย่อยมักได้ผลตอบแทนต่ำ และมีรายได้ไม่แน่นอน ในขณะที่ต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิต และเกิดการกระจายรายได้ไม่เป็นธรรมในห่วงโซ่อุปทาน

ความต้องการใช้ยางธรรมชาติในสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปตั้งอยู่ในเขตอากาศหนาวเย็น จึงไม่เหมาะแก่การปลูกต้นยางที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพภูมิอากาศแบบร้อนชื้น สหภาพยุโรปจึงต้องพึ่งพาการนำเข้ายางธรรมชาติจากต่างประเทศทั้งหมด

ในแต่ละปีสหภาพยุโรปนำเข้ายางธรรมชาติเฉลี่ย 1.25 ล้านตัน หรือร้อยละ 9 ของผลผลิตยางธรรมชาติทั่วโลก แหล่งนำเข้าที่สำคัญ คือ อินโดนีเซีย ไทย โคลด์ิวัวร์ มาเลเซีย เวียดนาม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนรวมกันร้อยละ 90 ของปริมาณการนำเข้ายางธรรมชาติทั้งหมด

ประเทศสมาชิก ที่นำเข้ามาก คือ เยอรมนี (188,000 ตัน) สเปน (164,000 ตัน) ฝรั่งเศส (147,000 ตัน) เบลเยียม (117,000 ตัน) และอิตาลี (115,000 ตัน) เพราะเป็นฐานการผลิตล้อยางรถยนต์ชื่อดังระดับโลก อาทิ Continental, Goodyear Dunlop Tires Europe, Bridgestone Europe, Michelin, Pirelli Tyre และ Apollo Vredestein

ยางธรรมชาติที่สหภาพยุโรปนำเข้าเกือบทั้งหมดถูกส่งเข้าโรงงานผลิตยางล้อรถยนต์ โดยใช้เป็นส่วนผสมในยางล้อรถยนต์ร้อยละ 12 - 25 ของวัตถุดิบทั้งหมด ขึ้นอยู่กับประเภทและลักษณะการใช้งานของยางล้อรถยนต์

ยางธรรมชาติมีคุณสมบัติสำคัญในยางล้อรถยนต์ที่ยางสังเคราะห์ยังไม่สามารถทดแทนได้ (เช่น ความยืดหยุ่น ความต้านทานต่อแรงเสียดทาน ช่วยกระจายพลังงานในรูปแบบความร้อน และเสียง) จึงเป็นวัตถุดิบที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมผลิตยางล้อรถยนต์ของสหภาพยุโรปสูง

EU นำเข้า NR จากประเทศต่างๆ	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)			คิดเป็นสัดส่วน
	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	
อินโดนีเซีย	409,162	398,108	350,395	28%
ไทย	242,419	257,202	292,329	24%
โคลด์ิวัวร์	245,373	246,125	232,265	20%
มาเลเซีย	159,337	157,709	141,885	12%
เวียดนาม	102,711	98,439	88,634	7%
อื่นๆ	130,451	111,917	115,159	9%
ประเทศที่สามทั้งหมด	1,289,453	1,269,500	1,230,635	100%

สหภาพยุโรปจัดยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

สหภาพยุโรปจัดยางธรรมชาติอยู่ในบัญชีรายชื่อวัตถุดิบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก (Critical Raw Materials : CRMs) คือ เป็นวัตถุดิบที่มีแหล่งผลิต จำนวนจำกัด หรือไม่สามารถใช้วัตถุดิบประเภทอื่นทดแทนได้ หรือมีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูง หรือสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำน้อย โดยยางธรรมชาติ เป็น CRMs ครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายน 2560 มีผลครบคลุม 3 ปี (และเมื่อเดือนกันยายน 2563 ประกาศขยายเวลาอีก 3 ปี) จึงส่งผลให้มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการพัฒนาของยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างความหลากหลายของอุปทาน กระตุ้นการผลิตในพื้นที่อื่นนอกเหนือจากประเทศผู้ผลิตดั้งเดิม เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตยางชนิดอื่นทดแทนยางธรรมชาติ สนับสนุนการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งนโยบายการค้าและการวิจัยของสหภาพยุโรปจะให้ความสำคัญกับยางธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

สหภาพยุโรปสนับสนุนการพัฒนาอย่างธรรมชาติจากแหล่งใหม่

ในอนาคตความต้องการใช้ยางธรรมชาติทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการเติบโตของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมรถยนต์ ในขณะที่อุปทานและราคายางมีความไม่แน่นอนสูง เพราะการผลิตผูกขาดโดยไม่กี่ประเทศ ซึ่งหากเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือมีการแพร่ระบาดของโรค/แมลงศัตรูพืช จะสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการผลิตยาง นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายในประเทศที่มีอิทธิพลสูงต่อตลาดยางโลก (ไทยและอินโดนีเซีย) หรือประเทศที่มีความต้องการใช้ยางมาก (จีนและอินเดีย) ก็อาจทำให้อุตสาหกรรมผลิตยางล้อรถยนต์ของสหภาพยุโรปเผชิญความเสี่ยงได้

ดังนั้น สหภาพยุโรปจึงสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่างธรรมชาติจากแหล่งใหม่โดยต้องมาจากแหล่งที่ยั่งยืน และเป็นพืชที่ปลูกได้ในยุโรป เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้า สร้างความมั่นคงด้านอุปทานและราคายางโดยพืชที่มีโอกาสนำมาใช้เป็นยางธรรมชาติทดแทนยางพารา ได้แก่

- **ต้นวายุเล่ (Guayule)** เป็นหญ้าทนแล้งชนิดหนึ่งที่มีถิ่นกำเนิดจากเม็กซิโก ใช้เวลาปลูกเพียง 3 ปี ยางที่ได้มีคุณภาพเทียบเคียงกับยางพารา แต่มีต้นทุนต่ำกว่า และปลูกได้ในพื้นที่แห้งแล้งหรือเขตเมดิเตอร์เรเนียน

- **ต้นแดนดิไลออน (Dandelion)** เป็นวัชพืชที่เติบโตได้ดีในดินเสื่อมคุณภาพ ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปลูกได้ในยุโรปเหนือและยุโรปตะวันออกบนพื้นที่ว่างเปล่าที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือปลูกสลับกับพืชหมุนเวียนชนิดอื่น น้ำยางที่สกัดจากรากต้นแดนดิไลออนมีปริมาณมากกว่าจากต้นยางพาราถึง 10 เท่า บนพื้นที่เพาะปลูกเท่ากัน สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 3 ครั้ง/ปี ง่ายต่อการปลูกใหม่หรือขยายกำลังการผลิต การสกัดน้ำยางยังทำได้ง่าย มีคุณภาพ และคล้ายคลึงกับยางพารา

ตัวอย่างยางล้อรถยนต์ที่ใช้ยางจากต้นวายุเล่และแดนดิไลออน เช่น ยาง BISKYA ที่พัฒนาโดย Fraunhofer Institute ในเยอรมนี, ยาง TARAXAGUM ของบริษัท Continental, ยางที่พัฒนาโดยบริษัท Apollo Vredestein Europe ในเนเธอร์แลนด์ ภายใต้โครงการ DRIVE4EU ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากสหภาพยุโรป อย่างไรก็ตาม อุปทานยางล้อรถยนต์ที่ใช้ยางธรรมชาติจากพืชชนิดใหม่ยังออกสู่ตลาดน้อยมาก

สหภาพยุโรปสนับสนุนยางธรรมชาติที่ยั่งยืน

สมาคมผู้ผลิตยางล้อและยางของสหภาพยุโรป (European Tyre and Rubber Manufacturers Association : ETRMA) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้ยางธรรมชาติใหญ่ที่สุด ได้สนับสนุนการนำเข้ายางธรรมชาติที่คำนึงถึงความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และไม่ทำลายป่า (sustainable sourcing) การนำเข้าต้องตรวจสอบย้อนกลับได้ และมีความโปร่งใสตลอดห่วงโซ่อุปทาน

สหภาพยุโรปตั้งเป้าหมายจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ร้อยละ 55 ภายในปี 2573 ซึ่งอุตสาหกรรมผลิตยางล้อและยางของสหภาพยุโรปสามารถมีส่วนร่วมในเป้าหมายดังกล่าวได้ โดยลดการปล่อยคาร์บอนฟุตพริ้นท์ตลอดวงจรชีวิตของยาง ตั้งแต่การเพาะปลูกไปจนถึงการทำลายยาง การนำวัสดุติบบางส่วนกลับมาใช้ใหม่และสนับสนุนการรีไซเคิลยางล้อรถยนต์ที่หมดอายุแล้วไปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นที่มีประโยชน์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง ยานยนต์ ปูนซีเมนต์ ผลิตพลังงานความร้อน ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน (circular economy) ของสหภาพยุโรป

มาตรฐานความยั่งยืนและฉลากคุณภาพของยางพารา

จากแนวโน้มอุตสาหกรรมผลิตยางล้อรถยนต์และยางทั่วโลกที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น ตั้งแต่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืน (sustainable procurement) นั่นคือ โปร่งใส ตรวจสอบย้อนกลับได้ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัย และเคารพในหลักสิทธิมนุษยชน ดังนั้น จึงมีการนำฉลากคุณภาพและมาตรฐาน ความยั่งยืนต่าง ๆ ที่ใช้กับไม้ ผลิตภัณฑ์ป่าไม้ และสินค้าเกษตรมาปรับใช้กับการจัดการสวนยางและผลิตภัณฑ์ยาง เช่น

(1) **พื้นที่มีคุณค่าสูงด้านการอนุรักษ์ (High Conservation Value : HCV)** คือ หลักเกณฑ์พื้นฐานในการจัดแบ่งพื้นที่ตามคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ สังคมและอื่น ๆ โดยมีการใช้หลัก HCV ประเมินมาตรฐานการปลูกฝ้ายและการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน ส่วน**หลักเกณฑ์การกักเก็บคาร์บอนสูง (High Carbon Stock : HCS)** ใช้ประเมินการสะสมของคาร์บอนในชีวมวลบนพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยป่าไม้มีการสะสมของคาร์บอนสูงกว่าพื้นที่ปลูกป่าใหม่หรือพื้นที่โล่งแจ้ง หลักเกณฑ์ HCV และ HCS มักถูกนำมาใช้ควบคู่กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน

(2) มาตรฐาน FSC (Forest Stewardship Council) ใช้รับรองไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้วางมาจากป่าธรรมชาติหรือป่าปลูกที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม มีการปลูกป่าทดแทนไม้ที่นำมาใช้ มาตรฐาน FSC ใช้รับรองระบบการจัดการสวนยาง รวมถึงรับรองผลิตภัณฑ์ยาง ลาเท็กซ์ ยางธรรมชาติ ยางล้อรถยนต์ เบาะนอน ฯลฯ

(3) มาตรฐาน Fair Rubber รับรองการทำสวนยางพาราอย่างยั่งยืน (Sustainable Rubber Cultivation) และการค้าที่เป็นธรรม (Fair Trade) โดยสมาชิกของสมาคม Fair Rubber Association ต้องจ่ายค่า ส่วนเพิ่มสำหรับการซื้อผลิตภัณฑ์ยางพาราทุก ๆ กิโลกรัม และผลิตภัณฑ์ ยาง ต้องผ่านกระบวนการผลิตที่เป็นธรรม ส่วนรายได้จากค่าส่วนเพิ่มจะ นำไปใช้ปรับปรุงสภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตของผู้ผลิตยางขึ้นต้น

(4) มาตรฐาน The Rainforest Alliance ใช้รับรองสินค้าเกษตรหรือ ผลิตภัณฑ์จากป่าเขตร้อน (เช่น กาแฟ โกโก้ และกล้วย) ที่มาจากพื้นที่ เกษตรกรรมอย่างยั่งยืนตามหลักเกณฑ์ Sustainable Agricultural Network มาตรฐาน The Rainforest Alliance มุ่งลดปัญหาการทำป่า ที่ไม่ถูกต้อง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ผลิต โดยไม่มีการให้ค่าพรีเมียม สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองเพราะเน้นการอบรมด้านเกษตรกรรม ให้คำปรึกษาและสร้างความโปร่งใสในห่วงโซ่คุณค่า (value chain)

(5) มาตรฐาน Global Organic Standard (GOLS) เกี่ยวข้องตลอด ทั้งห่วงโซ่อุปทานเริ่มตั้งแต่วัตถุดิบที่ใช้ ขั้นตอนเพาะปลูก แปรรูปไปจน กระทั่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่าย โดยรับรองว่าร้อยละ 95 ของส่วน ประกอบในผลิตภัณฑ์มาจากผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ซึ่งมีการใช้มาตรฐาน GOLS รับรองเกษตรอินทรีย์สำหรับผลิตภัณฑ์ยางลาเท็กซ์

(6) มาตรฐานอื่น ๆ เช่น ตรารับรอง eco-INSTITUT จากสถาบัน eco-INSTITUT Germany GmbH, ตรารับรอง QUL ของสมาคมด้าน คุณภาพพรมยางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมาตรฐานทั้งสองนี้เน้น ตรวจสอบว่ามีสารมลพิษในตัวผลิตภัณฑ์ในระดับที่เกินมาตรฐานหรือไม่

การพัฒนาภาคการผลิตยางธรรมชาติของไทยเพื่อรองรับอนาคต

ไทยผลิตยางธรรมชาติได้มากอันดับ 1 ของโลก โดยมีผลผลิต เพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จาก 1.6 ล้านตัน เพิ่มเป็น มากกว่า 4 ล้านตัน/ปี ผลผลิตร้อยละ 90 ส่งออกไปต่างประเทศ โดยมี ตลาดหลัก คือ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา ส่วนการส่งออก ไปสหภาพยุโรปในปี 2562 มีปริมาณรวม 290,000 ตัน โดยส่งไปเยอรมนี (51,000 ตัน) ฝรั่งเศส (50,000 ตัน) สเปน (46,000 ตัน) และอิตาลี (39,000 ตัน) มากที่สุด

อุตสาหกรรมผลิตยางล้อรถยนต์เป็นภาคที่มีความต้องการใช้ยาง ธรรมชาติมากที่สุด (ราวร้อยละ 76 ของผลผลิตทั่วโลก) โดย ผู้ประกอบการ มีแนวโน้มต้องการซื้อวัตถุดิบผลิตยางล้อรถยนต์ที่มีความ โปร่งใส ตรวจสอบย้อนกลับได้ ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม- เศรษฐกิจ-สังคม ดังนั้น ภาคการผลิตยางธรรมชาติของไทยต้องปรับตัว ให้สอดคล้องกับกระแสความต้องการในตลาดโลก ได้แก่

- ▶ นำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาปรับใช้ เพื่อเสริมสร้างจุดแข็งของไทยในการเป็นผู้นำด้านการผลิตยางธรรมชาติ ของโลก ปรับปรุงการผลิตและแปรรูปยางให้มีคุณภาพดีขึ้น เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บล่อยคาร์บอน ฟุตพริ้นท์ลดลง ใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจน นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้กับการตรวจสอบย้อนกลับ และติดตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้น

- ▶ สนับสนุนการทำสวนยางที่ยั่งยืน ยึดแนวทางปฏิบัติที่ดีในการทำ เกษตร รวมทั้งการทำเกษตรแบบผสมผสานร่วมกับการเพาะปลูกยาง เพื่อ เป็น แหล่งรายได้เสริม และลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในตลาดยาง

- ▶ ขยายการส่งออก เพิ่มความต้องการใช้ในประเทศ พัฒนา ผลิตภัณฑ์ยาง ให้มีมูลค่าเพิ่ม และได้รับการรับรองมาตรฐานความยั่งยืน เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง :

- Sustainable Natural Rubber & European Commission Deforestation Agenda โดย European Tyre & Rubber Manufacturers Association (ETRMA)
- <https://rubberjournalasia.com/eu-lists-nr-as-a-critical-raw-material-tyre-industry-to-achieve-new-eu-climate-goal/>
- <https://www.bbc.com/future/article/20200702-the-helmets-that-can-keep-your-brain-safe>

